

SONNETTEN

VAN

WILLEM DE MÉRODE.

Ga maar voorbij, ga maar voorbij!
Gij hoeft tot mij niet wederkeeren.
Mijn hart wil al uw liefde weren.
De dag is al gedaald voor mij.

Ik heb de deuren dicht gedaan.
Er is geen enkel licht ontstoken.
De stilte heerscht hier onverbroken.
Wie klopt, zal moeten verder gaan.

Wat gaat gij talmend om mijn huis?
Ik hoor 't geschuifel uwer voeten.
Roept gij zoo sidderend naar mij?
Of maakt de wind dit ijl geruisch?
Ik had niet op u luistren moeten.
Ga maar voorbij, ga maar voorbij!

Mijn hart zal nu niet meer naar u verlangen;
En mijn begeeren zal naar u niet gaan;
Mijn droomen weigeren u te ontvangen.
Ik heb u nu voor eeuwig laten gaan.

Gij mint mij niet, en eindelijk heb ik 't klagen
Mijns harten naar uw hart voorgoed gesust.
Ik heb mijn lijden niet vergeefs gedragen,
Nu vind ik, van u vrij, mijn late rust.

Nu kan ik heel mijn leven overdenken,
Zonder dat mij een leed om u beroert.
Wel zie ik soms uw beeld verlokkelijk wenken,
Doch niet opnieuw heeft mij uw schoon vervoerd.

Nu leef ik stil, vervreemd van werelds lusten.
Mijn moede hart kan eindelijk gaan rusten.
